

[Anne Grete Holmsgård]

ning, som de gør i dag, og som faktisk er meget omfattende.

Herefter kommer vi til:

»3. Forslag om krav til statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder med hensyn til forebyggende foranstaltninger i forbindelse med nærings saltsforureningen.«

Ja, jeg kunne da også godt finde nogle krav, jeg gerne ville stille, men jeg vil gerne have at vide: hvad er det for nogle krav, socialdemokratiet gerne vil stille? Er det nogle af de samme krav, som SF stiller, hvor man oven i købet har tidsmæssige rammer for, hvornår de skal være opfyldt? Eller er det nogle andre krav?

Det næste er krav til industrivirksomheder og til den enkelte landmand. Her står der ikke engang, at man skal standse de ulovlige udledninger. Der står, at man skal begrænse dem. Mener socialdemokratiet virkelig, det er nok bare at begrænse dem?

Et spørgsmål, som overhovedet ikke berøres, er spørgsmålet om det oprindelige led, produktionsleddet og udledningsleddet, hvad man skal gøre ved det. Her har vi f.eks. problemet i forhold til byspildevandet, hvor man hælder mængder af opløsningsmidler ud. Byspildevandet kan man rense og rense og rense, og man kan ødelægge det ene spildevandsanlæg efter det andet, uden at der sker noget, der er tilstrækkeligt, hvorimod man ved at gå ind i det første led og sørge for, at de opløsningsstoffer overhovedet ikke bliver hældt ud, faktisk kunne spare penge og kunne gavne miljøet i højere grad.

Dernæst kommer der: »Forslag om eventuelle støtteordninger ...« Der står heller ikke noget om, hvad det egentlig er, man forestiller sig.

Ved det sidste punkt begynder jeg virkelig at blive betænkelig, for den sidste sætning hedder, efter at man har snakket om rent drikkevand osv.: »... og som kan sikre erhvervsinteresser«. Så er vi faktisk nede ved den grundlæggende konflikt, for i disse bestræbelser, hvor alle erklærer sig som grønne, grønnere, grønnest, og hvor alle gerne vil omklamre alt, hvad der har med miljø at gøre, ligger der en dyb konflikt, der hedder, at nogle vægter miljøinteresserne højest, nogle vægter hensynet til det direkte overskud i den enkelte erhvervs virksomhed, herunder landbrugs virksomhed, højest. Det er i virkeligheden den interessekonflikt, vi altid står

og diskuterer, og det er den, vi skal tage stilling til. Hvad mener vi hver især om den? Hvor langt vil vi gå?

Jeg mener helt klart, at hvis man vil sikre et godt og rent miljø på dette område og på andre områder, kommer man ikke uden om at lave indgreb over for den enkelte virksomhed. Det vil i første omgang formentlig i næsten alle tilfælde betyde en yderligere økonomisk belastning, men det behøver det ikke nødvendigvis at gøre på længere sigt, heller ikke for den enkelte virksomhed, for hvis vi lovgiver på en måde, hvor man siger helt klart: ja men der må ikke forurenes, så tvinger man også en produktudvikling igennem, som betyder, at man udvikler andre produktionsmetoder, andre produkter.

Hertil kommer, at samfundsmæssigt set er det uacceptabelt, at man bliver ved med at hylde et princip om, at landbruget og erhvervslivet alligevel får lov til at svine til, alligevel får lov til at betragte vandet, grundvandet og det ydre miljø i det hele taget som et sted, hvor man bare kan losse sine affaldsprodukter af den ene eller den anden karakter ud.

Om ikke andet så vil jeg da håbe, at fru Jytte Hilden i sit svar heroppefra vil være betydelig mere præcis, end hun var i første omgang, med hensyn til, hvor langt socialdemokratiet er villigt til at gå. Det synes jeg udmærket kunne ske i form af, at man tog stilling til de enkelte punkter i SFs beslutningsforslag, for det er langt grundigere og langt mere gennearbejdet end det, der foreligger fra socialdemokratiets side.

Steffensen (KrF):

Jeg er enig med hr. Gade i, at der langt ind i landbrugets egne organisationer er stor forståelse for de problemer, som her er rejst med de to beslutningsforslag, og det er jo en glædelig ting.

I hvert fald det ene forslag, nemlig det fra SF, er en genfremsættelse. Der er sket et par ændringer, men det er forslaget ikke blevet ringere af. Det forslag er meget grundigt og konkret i sit indhold. Jeg synes også, man må sige, at det er meget ressourcekrævende, og alene af den grund er det ikke gennemførligt på én gang, sådan som det er nu.

Om forslaget fra socialdemokratiet må jeg nok sige, at det er – set i forhold til SFs gen-